

Älgbetesskador i tallungskog

Värmland ÄFO 2 Ljusnan 2013

RESULTATBLAD 24
2013

På uppdrag av **Ljusnans älgförvaltningsområde (ÄFO)** har Svensk Naturförvaltning AB inventerat älgbetesskador i tallungskog. Andelen tallar som fått färska skador i förvaltningsområdet skattades till 22,2%. Med dessa skadenivåer är prognosen att det i genomsnitt kommer finnas ca 380 oskadade tallstammar per ha när träden vuxit över den höjd då de inte längre skadas av älg. Motsvarande inventering har även utförts i åtta andra älgförvaltningsområden i Värmland under 2013.

BAKGRUND

Inom älgförvaltningen eftersträvas en älgstam som inte orsakar betesskador på tallungskog som överstiger de mål som formulerats för ett förvaltningsområde. Om man parallellt med årliga inventeringar av älgbetesskador följer utvecklingen av älgtäthet får man kunskap om hur relationen mellan skador och älg ser ut inom förvaltningsområdet. Det senare är av stor vikt för att kunna vara effektiv i att sätta in förvaltningsåtgärder. Under sommaren 2013 utfördes inventering av älgbetesskador i Ljusnans ÄFO (figur 1) med syftet att ta fram underlag till områdets älgförvaltningsplan.

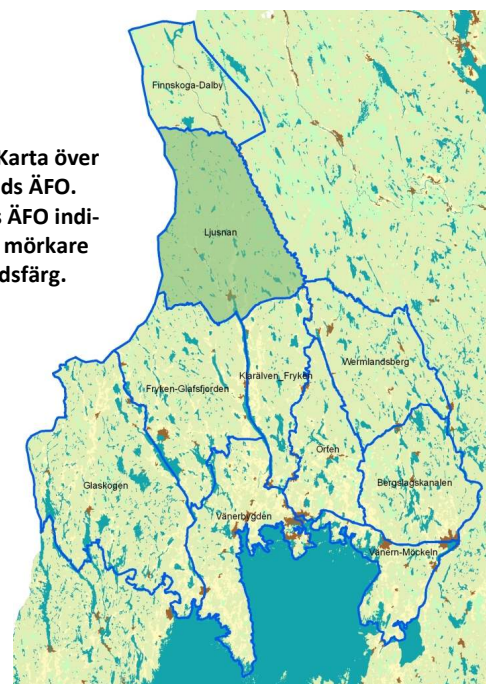
METODIK

Inventeringen koncentrerades till ungskogar med minst 10% tall och träd i åldersintervallet 5 till 15 år, det vill säga då de är som mest exponerade för älgbetesskador. I praktiken innebär det att mätningen sker i avdelningar (synonymt med bestånd) med en snitthöjd på tall mellan 0,5 och 4 m.

Inom ÄFO:t valdes avdelningar som uppfyllde kriterierna för mätning ut slumpmässigt. Skogsstyrelsens register över faktiska avverkningar användes som underlag för urvalet. Sammanlagt inventerades 30 stycken av de utvalda avdelningarna..

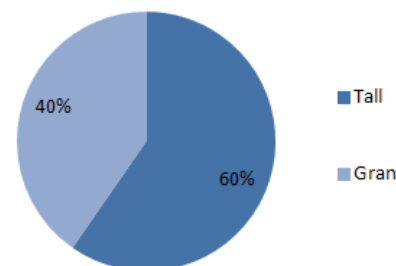
I varje avdelning fördelades tio provytor om 25m² där alla stammar över halva medelmaxhöjden registrerades. Medelmaxhöjden är genomsnittshöjden på de två högsta barrträden i provytan. Varje registrerad tallstam undersöktes noga med avseende på skador. Skador klassades som färska eller äldre där färsk skada definierades som skada vilken skett sedan tillväxtstart föregående sommar. För de färska skadorna gjordes även en bedömning om de skett under eller efter tillväxtsäsongen (sommar- respektive vinterbete). Färsk skada delades upp på toppskottsbyte, stambrott och barkgnag.

Figur 1. Karta över Värmlands ÄFO. Ljusnans ÄFO indikeras av mörkare bakgrundsfärg.

Tabell 1. Skattat antal stammar av olika trädslag per hektar.

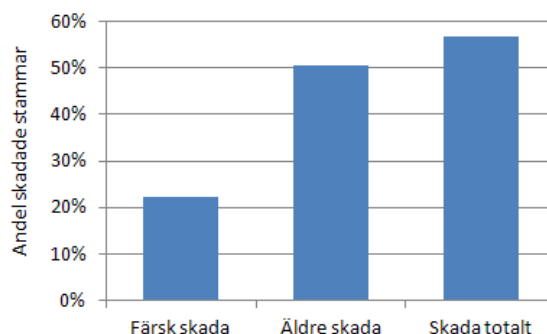
Tall	Gran	Björk	Övrigt
1866	1261	1402	162

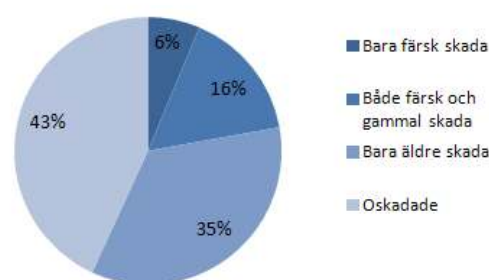
Figur 2. Fördelning mellan tall- och granstammar.

RESULTAT OCH KOMMENTARER

- Tätheten av tallstammar, högre än halva medelmaxhöjden, skattades till 1866 stammar per ha (tabell 1). Andelen tall av barrträden (tall och gran) var i genomsnitt 60% (figur 2). Andelen tall av samtliga trädstammar var 40%.
- Genomsnittliga andelen stammar av tall med färska skador var 22,2% (figur 3). Andelen stammar som fått skador under vintern beräknades vara 14,1%.
- Av tallstammarna saknade 43% tecken på någon färsk och/eller äldre älgbetesskada (figur 4).
- De färska skadorna dominerades av toppskottsbetning. Stambrott och barkgnag förekom på ca tre procent av stammarna.
- Risken för att en *oskadad* tallstam skall skadas under ett år beräknades till 13,4%. Denna siffra kan användas för att grovt prognostisera hur många stammar man kan förvänta sig är oskadade när träden vuxit ur beteshöjd.
- Om nuvarande skaderisk består kommer ett förnygrat genomsnittligt bestånd efter 15 år, dvs vid ca fyra meters höjd, att ha ca 380 oskadade tallstammar per ha (figur 5). Det motsvarar 21% av det totala antalet i ett genomsnittligt bestånd.
- En jämförelse mellan prognos och uppmätt utfall indikerar att den gångna vinterns skadenivå var i nivå med vad som generellt varit fallet under tidigare år (ses i figur 5 som att kurvan ligger i nivå med cirkeln).

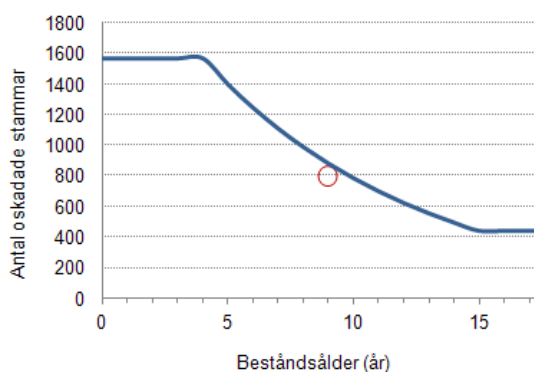
Figur 3. Skattad andel tallstammar med färska skador, äldre skador och ackumulerade skador (skada totalt).

Figur 4. Andel tallstammar med och utan skador. Observera att summan av bara färska skador och både färska och äldre skador motsvarar färska skador i figur 3.

Foto: Martin Waligård

Figur 5. Prognos av antalet oskadade stammar av tall i ett genomsnittligt bestånd. Beräkningarna utgår från skattat antal stammar per ha och skattad skaderisk samt att skaderisken är konstant. Röd cirkel indikerar uppmätt nivå på antalet oskadade stammar i ett genomsnittligt bestånd.